

PASTORAAT TE WATER

[OmsHeerenhuis mei 1984]

In de paasvakantie verbleven we enkele dagen aan de “stille plas” Op een zonnige morgen zaten Johanna en ik, in een beschut hoekje te vissen. Opeens hoorde we roepen: Zouden jullie even willen helpen? Tussen het geboomte zagen we een boer met een paar helpers staan. Ze wezen naar de plas. Toen we richting plas keken, zagen we, een heel eind uit de oever, de kop van een jonge koe boven water steken. Het beest was in een uitgelaten stemming, als een losbandige koe, over het prikkeldraad gesprongen en had het ruime sop gekozen. Het was de bedoeling dat wij zouden proberen het beest in de goede richting terug te sturen. In een ommezien lagen de hengels in de boot..motorretje aan en op weg naar de plaats des onheils. Dichtbij gekomen, zagen we aan de met bloed doorlopen ogen, dat beest het niet te breed had. Door vlak langs de kop van het dier te varen, probeerden we het van richting te doen veranderen. Het lukte maar ten dele. Weliswaar zwom het koebeest een andere richting uit, maar niet de goede. Met de kop van ons bootje probeerden we het achterwerk van de koe om te duwen...vergeefs. Het dier bleef rechts georiënteerd. Ten einde raad besloten we om het beest dan maar te volgen naar een punt van de oever aan de rechterzijde.

Langzaam verdween de boeren uit het gezicht en stevenden we op een ondiepte aan. Soms leek het of de koe het op wilde geven. De adem gierde door de opengesperde neusgaten. Vertwijfelde pogingen om de horens te pakken mislukten. Dan maar een paar fikse klappen met de roeriem op zijn achterste. Dat hielp. Eindelijk kregen de poten vaste grond onder de voeten en in korte tijd stond de koe uitgeput op een strandje. Ik voelde me een beetje de kapitein van het hospitaal kerkschip “De Hoop”. Het volgende karweitje was het ophalen van de boer en zijn helpers. Dat werd tamelijk snel geregeld. De boer vertelde dat hij al eerder beesten had verspeeld in de stille plas. Het leuke was dat ik de boer nog kende ook van een bruiloft, hij was een oom van een van onze jonge kerkgangsters. Teruggekomen merkten we dat de koe zich in een bossage had gewurmd en beslist geen zin had om voor de dag te komen.

Met behulp van een paar dikke kerels, die er flink optimmerden, werd het beest op de rechte weg gebracht. Een koe is een koe en een mens is een mens. Vaak doet de mens als een koe. Nu kun je met een beetje hulp een koe soms op de rechte weg brengen. Zulk pastoraal werk wel eens lukken.. hoewel ik de goede afloop aanvankelijk niet zag zitten. Maar als het gaat over mensen...u en ik..hoe dan? Daar hoorde ik opeens de stem van het Woord: “De woorden van Amos, die onder de veeherders van Thekoa was, dewelke hij gezien heeft over Israel “. : Hoort dit woord, gij koeien van Basan, gij die op de berg van Samaria zijt die de arme verdrukt, die de nooddrufte verpletterd; gij die tot hun Heere zegt: Brengt aan, opdat wij drinken. Er zullen dagen over u komen, dat men u zal optrekken met haken, en uw nakomelingen met visangels...

TOEPASSING:

Gewone koeien zijn zo moeilijk niet als mensenkoeien. Kunt u begrijpen dat God koeien van mensen trekt? Ik kan het niet begrijpen. Het boek Jona eindigt met de woorden: Daar benevens veel vee...Wij eindigen ook, in verwondering: Heere, Gij behoudt mensen en beesten.